

מסורת הש"ס

כל המנחות פרק ראשון מנחות

עין משפט  
זר מצוה

שָׁדָא אַ מַיַּי סִיּוּ מַהֲלֵי מַעֲשֵׂיָק  
 הַלְלָהּ יְהוָה:  
 מַה בַּ מַּיַּי סִיּוּ מַהֲלֵי כִּיָּאָם  
 מַהֲלֵי יְהוָה:

שימה מקובצת

[illegible]

על דם האשם ועל מקום דם האשם צאי אתו. פירוש דלמאור  
ואיד ואיד על מקום או איד ואיד כן על דם: **אמר** רבא  
מאחר דכתב על דם ברי ובתיבא ימינת כדע על בהן ידו הימנית כו'  
לפ"ה י'. דנהי דעל כן דעו ודעיר ללדדי וללדי ודעיר כו' מ"מ  
ימינת למאי אתא אלף אמר רבא ד  
יד לקמיא ד ימינת דשמן דמאור  
עשיר אתא על ג"ש דקמיא ודמאור  
עני לפרשה שנאמרה לשנות קי פירוש  
הסוגיא י' לפירוש הקונטרס וקשה  
דמשמע לרבא דימינת דדס אלטריך  
בין בעני בין בעשיר וחמאי לא ילפי  
מהדדי כמו (נמי) ללדדי ונאיד  
לדדי וסוה לן למאור דימינת דעס  
הוי לפרשה שנאמרה ונשנית כמו  
ימינת דשמן דעני ושמה לענין ימינת  
ו לא הוי ילפי לא לאו דהוי כחבי  
בדאי כיון דחלוקין בדרבנאמי  
אע"ג דילפי מהדדי ללדדי וללדי לדדי  
עוד קשה דמשמע שגא רבי ירמיה  
להקשות לרבי יוחא ולפירוש הקונטרס  
לא מקשי מידי ועוד קשה לה דלא  
נקט ר' ירמיה נמי מתוך חזון ועוד  
כיון דר' ירמיה לא בעי על כהן למה  
לי לאה מחא דחבי על דם האשם ועל  
מקום דם האשם אס כן הוה לי  
למימר מאחר דחבי על דם האשם  
ועל מקום דם האשם על כהן למה לי  
דקאמר רבא ויראה לפרס דפרין  
שמוס דדריס עני ירא מכסו דכל בעל  
שמוס קא ריט אלא יתיין אס כן מקס  
כהן ידו דהוי דומיא דקא לא הוה לרין  
למחבז יתיין ולפי הספריס גדרסיס  
במאורע יתיין למה לי לאו דוקא וסוה  
הדין דהוי פרין מלכא עני אלא נקט  
עשיר משום דלפילו בעשיר קשיא ליה  
אמאי אלטריך חד להכשיר לדדין ומד  
לפסול לדי דלדין פירוש ימינת דעשיר  
ימינת דעני וסוה י' דימינת לא משמע  
לא לדדין ולא לדי לדדין מייחורא  
בעלמא דריס ובימליה דרבא גרסיס  
מאחר דחבי על דם האשם ועל מקום  
דם האשם וכחז ימינת כדס על שמוס  
עשיר ימינת דכחז בשמן דמאורע  
וי עני למה לי ואיד יכול לישבו יפה  
ולרין דקרק נז: **שמואל** צאי  
אתא. משמאל עני דעשיר קא צאי  
דקמא אתא לגופיה להכשיר שמאל  
ומשני דאתא למעט יתיין ולמישע  
אחר מישעו דנכרי יתיין און לדרוס  
דאי"כ לא לכתבו אלף חד וסודר בעי  
ואידן משמאל למאי אתא היינו דעני:  
וה"ר

האשם) חד להכשיר  
צדין יעל דם האשם  
למאי אתו הני צריכי  
האשם הוה אמינא  
חב רחמנא על מקום  
קום הוה אמינא דוקא  
הני הציצא קמ"ל  
יבא מאחר דכתיב על  
[דם] האשם וכתיבא  
הימינת ועל בהן רגלו  
מן דמאורע עשיר ועני  
י"ד יד לקמיצה רגל  
לרציעה שמאלית  
אמר כי ישא בריה  
דכהן במצורע שלא  
ולא תחברתה שמאל  
ונחברתה שמאל אינו  
יודך שמאלית ו ויד  
אתא "לכרתנא דבי ר'  
שנאמרה ונשנית לא  
שנחידש בה "אמר  
שמעון כי לקיש כל  
וכהונה אינה אלא  
כהונה בעינן כרתיב  
מאחר באצבעו וגמר  
כל הכהן את אצבעו  
לא כתיבא בה אלא  
משאל פסול אמר רבא  
אמר ליה אביי הנה  
דכתיב כהו כהונה  
את הכל המזבחה  
אברים לכבש ותנן  
ובית עורה לחוץ כי  
כהונה דברר המעכב  
דבר המעכב כפרה  
דכתיב והקריבו בהם  
ודם וז קבלת הדין  
פסל ורבי שמעון  
מרת ר"ש תרתי בעי  
ו התנאי ו"ש אמר  
אינה אלא ימין אצבע  
בעיא כהונה כהונ' בעי

מיותר למאי אחא: **שנאחדה בה**. בא ופרשה עני נחמדה קרן  
 כן [מחין] אצבע וכחשה כגון מטאת דכתיב ביה ולקח הכהן  
 ומצאנו עשר דכתיב ביה ועבל הכהן את אצבעו המינית (ויקרא ד)  
 תמיד (דף לא): בהוללת אנדרס הרגל של ימין היה מוליך בשמאל  
 נושא דבת אחת ודכתיב במדליס כבדי רישא ודאי רגל ב"א ימין  
 בשמאל ואפי"ו דכתיב בזה כהן: ומשני לעולם או אצבע או כחשה.  
 לאסוקי חולה דלמ מעבדא דלפסר ב"א לפשוט ולחנח אלל הכחש כי  
 דאי אפשר שלא יתקבל הדס כבלי וכחש בה כחשה וקריבוני די  
 בגלתה הדס ותני רמי שמעון מכבדי קבלה בשמאל: **לרבי שמעון קאמר**.  
 רבי קאמר ריש לקיש או אצבע או כחשה לרנני ב"א קא אמר  
 [ירי]: ומשני **אצבע לא כטעי** **כחשה**. דהויא דכתיב אפי"ו  
 מחדש הפר וזהו באצבעו הרי אצבע בלל כחשה: **כחשה כטעי אצבע**.  
 דא אצבע בלל משום הרי מכבדי קבלה: **ככחשו**. כבדני דהוה:

פליג

ישיבה: חד. על צהן בין דיד  
לקמן (דף נז) על בסמוך  
בין דיד בין דרגל לפסול יידי  
ולא סתם: על דם האשם.

[illegible]

וְאִירֶךְ שָׁמָלִית דַּעֲנִי. (ב)  
 דָּלָה אֲמָרִיק יִמִּין אֵלָּה  
 אִי יִמִּית הוּא דְגַמְר [ב]  
 נְמִי יִמִּין: (ב) וּסְנָן. בְּמִם  
 דְּרֵאזִיר הִיאָם וְהִרְגֵּל הִיא  
 בְּפִרְסָה דּוּמִית דְּהַזֹּתוּ דְמִיָּךְ  
 וְהָא קִלְסָה דְמִיָּכָא כְּפִי  
 יָמִים (וְקִיאָה פִּרְסָה ד) וְהִקְרִיבֻ  
 אֲרָסִי בְּעִי. אֲלֻכָּה וְכִהּוּנָה  
 יִי הִימִנִית דְּמִיָּכָרֻעַ (ב) וְ  
 בְּחָתִי מוֹת (וְקִיאָה ט) וְלִקְסָה  
 אֲמָרִיקוּ יִמִּין אֵלָּה אֵלָּה

הכשיר לדיון. של בהן דדרש  
ליו מטה מנשה: וחד. על בה  
תחמיו שנגד הכר דעל אמו

ומר תרי קרלי למה לי  
תכניהם אלא אימתי דיתן  
זל אכלו אלא אימתי  
והא חמיס חמיס אי.  
יתן השמן אבל נתקנה  
השמן: (ב) הוה חיליה.  
כן וליפסל דהחננה אחר  
זל איטריק על דם: אמר  
וכבש ימית כדס. למה לי  
תכבש ימית בשמן (ד) לא  
עני ולא נעשיר נהי דעל  
האיטריק דעני והעשיר  
אליפסול צדי דעני אלא  
ל: אלא אמר רבא. ליחא  
קמייהו דשחליל פסול  
דבעה שחליל דאסן כן  
בין שמן דעשיר בין שמן  
אלא ימית השמן דעשיר  
האחי: יד ד לקמייהו.  
עשיר ידו הימנית דלא  
עשיר תכניה ד (ימנית)  
מה ד מזרע ימית  
ימית: רנל. ווא שמן  
למירדס חיליה בגויה  
רבגל דכתיב נהי שחליליה  
מעל רגלו (דכריס ה) מה  
ימית אף חיליה ימית:  
עשיר דלא איטריק אף  
אין דרעיה דכתיב ורעו  
נו (שמות כ) מה מזרעו  
לרעיה ימית וכן גויה  
כפ"ק (ד' טו.).  
מה רבא דלדקלמן כל  
ימיה ושניה לא נשנית  
למאי אפא. דעשיר  
אלמית ולא ימית אלא  
תקוס: ו' שמרנכס  
הכא דכתיב לעיל  
שקס שמרנכס ימין להכי  
הארינא נעשיר ופסיה  
הככות לעבס שמאלית  
אי קשיא הו מינעו אחר  
ירבבה היא דשמאלית קא  
דכיון דקיימא לן ג"ש  
מזלה אחר מזניה נמי  
האי כף דמזיה ימית  
מינכס שמאל לאשכרי

אלוהים אלהינו למעשה ימין  
ק'פד אצבעו והכונו ימין  
באצבעו (ויקרא ד) הדיח  
הכונו דהכא ימין אף דעל  
ימין בתמכת יומא (דף סה)  
הלק הדיח הוא כדו ו  
אלה אלה ימין בדד המעשה  
כהים הדיח ישימו ו  
ס (ויקרא א) ואמרין בתורת  
ימי שמעון פרתה נתמיה:  
איה אלה ימין. דגמר  
מן איה אלה ימין ומשכחת  
מן על גב דכחיה הדיח

**דאס דאס**  
**בין דרגל:**  
**דעמאלט**  
**דרדין געה**  
**דערזי ווע**  
**לחם ל**  
**גשלה ח**  
**שמע על**  
**סע לחם**  
**אחיזה ל**  
**הדם לא**  
**בין שמע**  
**על כהן**

ורדה אור השלם

[illegible]

## גליון הש"ס

גמ' יד יד להמציא ע' לקמן  
דף לו ע"כ תוספות ד"ה ידך:

מוסף רש"י

[illegible][illegible]

עדיין חזר ליספול עיני עזריאן אבל השתה נדדשה שמאלתי לגלוי רבעלמא ימין ואצטרכו מינית [נדס] בין דעין בין ערעויר להכשיר לע רבא ורדשיין שמאלתי סרבי ורבי דאם כן מינית דשמן מצורע למאי אתא אלא יד יר לקמינה כיו ופי רבנו שמשון השתא עזריאן חנינא מא כפי דאילי פמא עזריאן ללושיה ודגני ודגני חנינא

(א) נראה ש-57 ל שלא נחשבה שתלם בעו ככל שאר הרבנות יכו.